

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Marijanu Glavašu, u pravnoj stvari tužitelja Nenada Pavletića (OIB: 43296534059) iz Zagreba, Wickerhauserova ulica 32, kojega zastupa punomoćnik Hrvoje Matić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Vitis Advisory d.o.o. (OIB: 08394138110), Zagreb, Markuševčki Popovec 135, kojega zastupa punomoćnik Frano Štura, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 9. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Vitis Advisory d.o.o. isplatiti tužitelju Nenadu Pavletiću iznos od 13.560,27 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 20. studenoga 2023. do isplate, i to za razdoblje do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određivala za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. pa nadalje po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, kao i naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.807,05 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 27. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

II Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi je 24.11.2022. s tuženikom sklopio ugovor o kratkoročnoj pozajmici iznosa od tadašnjih 100.000,00 kn sada 13.272,28 EUR, kojeg se tuženik obvezao vratiti u roku od 360 dana od dana isplate pozajmice

uz kamatnu stopu od 2,2 % godišnje. Predmetna pozajmica isplaćena je tuženiku istoga dana, a obveza povrata iste dospjela je 19.11.2023. zajedno s ugovorenom kamatom koja iznosi 287,99 EUR, slijedom čega cjelokupno potraživanje tužitelja po toj osnovi iznosi 13.560,27 EUR. S obzirom da tuženik u ugovorenom roku, a niti naknadno nije izvršio povrat pozajmice, tužitelj predlaže donijeti presudu kojom će se tuženiku naložiti isplata naznačenog iznosa sa zateznim kamata tekućim od 20.11.2023. i troškovima postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava potpisivanje ugovora o kratkoročnoj pozajmici i po tužitelju izvršenu isplatu tamo navedenog iznosa, ali osporava pravnu osnovu na temelju koje je uplata izvršena te dospijeće tuženikove obveze povrata uplaćenog iznosa. Navodi da je predmetni ugovor o kratkoročnoj pozajmici antitativan i prividan pravni posao. Naime, prava volja ugovornih strana nikada nije bila davanje, odnosno primanje zajma, već je takva uplata izvršena na temelju usmenog ugovora o poslovnoj suradnji sklopljenog između supruge tužitelja, tužitelja i njegove tvrtke Media portal d.o.o. te tuženika, vezano za ulaganja u nabavu i opremanje proizvodnog pogona za kriogenu ekstrakciju i destilaciju industrijske konoplje te drugog ljekovitog i začinskog bilja, a uloženi novac se trebao vratiti iz prihoda ostvarenih prodajom proizvoda nastalih radom gornjeg proizvodnog pogona. Međutim, planirano poslovanje se zbog objektivnih okolnosti nije razvijalo u predviđenim rokovima te je tužitelj jednostrano odustao od poslovnog dogovora. Slijedom svega toga, razvidno je da sporni ugovor o kratkoročnoj pozajmici kao prividan nema učinka među ugovornim stranama, već vrijedi spomenuti ugovor o poslovnoj suradnji prema kojem se treba odrediti rok i dospijeće eventualne tuženikove obveze za povrat uplaćenog iznosa, kao i da li taj ugovor valjano raskinut ili ne. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova postupka.

3. U provedenom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 24.11.2022. s bankovnom potvrdom o uplati, poruke e-pošte, ovosudni spis P-3858/2024, presudu Trgovačkog suda u Zagrebu od 12.6.2025. br. P-1380/2024, saslušani su svjedok Boris Abramović i stranke.

4. Svi provedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. - dalje: ZPP).

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Iz dostavljenog ugovora o kratkoročnoj pozajmici proizlazi da su isti 24.11.2022. sklopili ovdje tužitelj u svojstvu zajmodavca te ovdje tuženik u svojstvu zajmoprimca, a predmet pozajmice bio je iznos od tadašnjih 100.000,00 kn sada 13.272,28 EUR na rok od 360 dana uz kamatnu stopu od 2,2 % godišnje, s time da se zajmodavac taj iznos pozajmice obvezao uplatiti na tekući račun zajmoprimca otvoren kod Erste Bank d.d. u roku od jednog radnog dana od potpisivanja ugovora. Zajmoprimac se obvezao po dospelosti glavnice isplatiti glavnicu i kamate na račun zajmodavca, a povrat pozajmice mogao se ostvariti i prije roka od 360 dana ukoliko se o tome suglase ugovorne

strane. Iz potvrde Erste Bank d.d. razvidno je da je istoga dana gore naznačeni iznos pozajmice tužitelj doista i uplatio na račun tuženika. Sve prethodno izloženo između stranaka nije niti sporno, kao što je nesporno i da uplaćeni iznos nije vraćen tužitelju.

7. S obzirom na nesporno postojanje takvog ugovora o kratkoročnoj pozajmici i izvršenoj uplati dogovorenog iznosa pozajmice na račun tuženika, na tuženiku je u ovom postupku bio teret dokazivanja tvrdnji da se u konkretnom slučaju radilo o prividnom pravnom poslu koji je u stvari prikrivao drugi pravni posao sklopljen između stranaka – ugovor o poslovnoj suradnji za nabavu i opremanje proizvodnog pogona za kriogenu ekstrakciju i destilaciju industrijske konoplje. Prema nalazu suda tuženik to ovdje nije uspio učiniti.

8. Tako je u prilog gornjih navoda tuženik od dokaza samo predložio saslušanje svjedoka Borisa Abramovića (suprug zakonske zastupnice tuženika) i zakonske zastupnice tuženika Diane Abramović te poruke e-pošte od 14.3.2023. i 15.3.2023. Spomenuti svjedok i zastupnica tuženika u svojim iskazima naveli su da je spomenuta uplata tužitelja, zajedno s uplatama njegove supruge i tvrtke predstavljala ulaganje istoga u sklopu zajedničkog poslovnog pothvata od kojeg je tužitelj naknadno jednostrano odustao. Suprotno tome, tužitelj je u iskazu potvrdio sklapanje ugovora i davanje pozajmice kako je i navedeno u ugovoru, a koja pozajmica je trebala tuženiku za kupnju stroja, dok bi povrat novca uslijedio nakon pokretanja proizvodnje s tim strojem i ostvarivanja dobiti od toga. Kada su se pojavili problemi s upogonjenjem stroja, zbog bojazni glede povrata pozajmice aktivnije se savjetima uključio u pokušaj pokretanja proizvodnje, no bezuspješno. Sud je u tom bitnom dijelu prihvatio iskaz tužitelja cijeneći ga iskrenim i uvjerljivim te u suglasju s dostavljenom dokumentacijom (ugovor o pozajmici i potvrda o uplati). Čak se i u dostavljenim porukama e-pošte koje je tužitelj uputio svjedoku Abramoviću, zastupnici tuženika i tužiteljevoj supruzi i daje savjete u svezi pokretanja proizvodnje, jasno spominje povrat pozajmica fizičkim osobama, što dodatno uz sve gore navedeno ukazuje na prihvatljivost iskaza tužitelja. Stoga i iskazi svjedoka Abramovića i zastupnice tuženika koji su suprotni priležućoj dokumentaciji i iskazu tužitelja nisu prihvaćeni, a i za istaknuti je da je neizvotno i neuvjerljivo da bi tuženik kao pravni i gospodarstveni subjekt prividno sklapao ugovore o pozajmicama s fizičkim osobama i time formalno preuzeo obvezu povrata istih, a ne i neki drugi pravni posao kojim bi se u cijelosti definirale prava i obveze ugovornih strana u sklopu eventualnog zajedničkog poslovnog pothvata i izvršenih ulaganja.

9. Slijedom svega izloženoga, a budući da tuženik po dospijeću nije izvršio povrat dane pozajmice tužitelju zajedno s ugovorenim kamatama (koje iznose 287,99 EUR što tuženik nije posebno osporavao), valjalo je primjenom odredbe čl. 499. st. 1. u svezi odredbe čl. 65. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. - ZOO) prihvatiti takav tužbeni zahtjev. Zatezne kamate na dosuđeni iznos teku od prvog dana iza dana dospijeća (obveza je dospjela 19.11.2023.), a po stopi određenoj odredbama čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

10. Preostale navode stranaka i provedene dokaze sud nije posebice cijenio s obzirom da kraj gornjih utvrđenja nisu od utjecaja na odluku u ovoj pravnoj stvari (tako i postupci koji se vode između supruge tužitelja i tvrtke tužitelja te ovdje tuženika koji nisu pravomoćno dovršeni).

11. Trošak tužitelja odnosi se na trošak zastupanja istoga po punomoćniku odvjetniku i to: za sastav tužbe – 250 bodova (Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /„Narodne novine“, br. 138/23. - dalje Tarifa/), za zastupanje na ročištima 4.3.2025., 4.11.2025. i 9.10.2026. – 3 x 250 bodova = 750 bodova (Tbr. 9. t. 1. Tarife u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife) te za pristup na ročište 8.5.2026. – 50 bodova (Tbr. 9. t. 5. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), sve prema vrijednosti predmeta spora od 13.560,27 EUR, što ukupno čini 1050 bodova koji primjenom Tbr. 54. Tarife daju iznos od 2.100,00 EUR. Tužitelju je priznat i trošak PDV-a na troškove zastupanja u iznosu od 525,00 EUR, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 182,05 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine", br. 118/18. i 51/23.) i tada važećoj Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", br. 37/23.), što sveukupno čini trošak tužitelja u iznosu od 2.807,05 EUR.

12. Kako je tužitelj u cijelosti uspio u parnici, valjalo je primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a naložiti tuženiku naknaditi troškove tužitelju u cijelosti, odnosno odbiti zahtjev tuženika za naknadu troškova.

16. Odluka o zateznim kamatama na trošak parničnog postupka tužitelja temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, a ista teče od dana donošenja ove presude do isplate po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. i 8. ZO-a.

U Zagrebu 27. listopada 2026.

S U D A C:
MARIJAN GLAVAŠ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo zaide na zupanijski sud, u roku od 15 dana od dana dostave, putem ovog suda.

DNA:

tužitelju po pun.

tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-48355**

Kontrolni broj: **0f77c-ff6a2-1e5a7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.